

Ashlynn Lemos

Δύναμη και ηρωισμός είναι να θυσιάζεις την άνεσή σου για εκείνους που αγαπάς, όχι να θυσιάζεις εκείνους για να απολαύσεις τα «υποτιθέμενα» δικαιώματά σου...

Οι υπέρμαχοι της έκτρωσης, άντρες και γυναίκες, επιλέγουν τον άνετο ηρωισμό. Επιβάλλουν το μαχαίρι και το θάνατο στον άλλο, όπου τους παίρνει, στο αδύναμο παιδί. Δικαιώματα, αυτοδιάθεση, ανεξαρτησία, επιλογή, ενδυνάμωση, ξεφόρτωμα τελικά, για να μη θιχτεί το πρόγραμμά τους. Και κινητοποιήσεις...Λόγια, νομικές διεκδικήσεις, τηλεοπτικές εμφανίσεις, το «δικαίωμα» στο σώμα, επιθέσεις, συκοφαντίες, «δεν έχεις μήτρα δεν έχεις λόγο», «σώμα μου-επιλογή μου», σωρός από ανυπόστατα επιχειρήματα.

Αυτός είναι ο κατασκευασμένος ηρωισμός, το απάνθρωπο ρεύμα της άμβλωσης, που τυραννά τη κοινωνία μας χρόνια τώρα. Ολόκληρες παραστάσεις για να πεισθεί ο κόσμος, μέχρι που έρχεται μια πράξη, μια απόφαση, ένας άνθρωπος αγάπης, για να αποδείξει συνοπτικά πόση σκληρότητα και συμφέρον κρύβει η έκτρωση.

Ένας τέτοιος άνθρωπος αγάπης, μία από τις αμέτρητες περιπτώσεις, είναι μια νέα γυναίκα που κινήθηκε κατά τη συνείδησή της και δικαιώθηκε από τις πράξεις και όχι από ιδεολογικές διακηρύξεις και υποκριτικές φιλανθρωπίες.

Η ιστορία της Ava Trammell ξεκινά στις αρχές του 2013, ενώ ήταν ακόμη στο

Λύκειο και ανακάλυψε ότι ήταν έγκυος. Παρά το αρχικά αρνητικό αποτέλεσμα, σε μια δεύτερη ιατρική επίσκεψη η Άβα επιβεβαίωσε ότι ήταν έγκυος τεσσάρων εβδομάδων. Τόσο οι γονείς της όσο και οι φίλοι της από την εκκλησία την υποστήριξαν και χάρηκαν γιατί θα έφερνε στο κόσμο μια νέα ζωή. Γρήγορα όμως η χαρά τους μετατράπηκε σε πένθος.

Στο υπερηχογράφημα των 21 εβδομάδων, οι γιατροί της είπαν τα άσχημα νέα, πως το κοριτσάκι της δεν είχε νεφρά και σχεδόν καθόλου αμνιακό υγρό. Ζώντας στο Τέξας, πολιτεία που απαγορεύει την άμβλωση, η Άβα είχε δύο επιλογές: θα μπορούσε να ταξιδέψει σε άλλη πολιτεία για να κάνει έκτρωση ή θα μπορούσε να συνεχίσει την εγκυμοσύνη της, με τους γιατρούς να αντιμετωπίζουν το μωρό της σαν να ήταν υγιές.

Παρά το νεαρό της ηλικίας της, γιατί η Άβα ήταν μόλις 17 ετών, είχε βαθιά πίστη στην αξία της αγέννητης ανθρώπινης ζωής. Έδωσε μια συγκλονιστική εξήγηση γιατί επέλεξε να μην δώσει τέλος στη ζωή του μικρού της κοριτσιού, της Σοφίας όπως την ονόμασε, αναδεικνύοντας την προσωπικότητα του μωρού της, με μια οπτική που δεν συναντιέται αρκετά συχνά.

Μετά το ραντεβού με το γιατρό, η Άβα είπε στους γονείς της: «Ίσως ακούγεται τρελό γιατί ξέρω ότι ούτως ή άλλως δεν πρόκειται να ζήσει, αλλά έχω τόσο λίγο χρόνο μαζί της... Γιατί να τον κάνω λιγότερο; Η Σοφία είναι ασφαλής στη μήτρα μου... Έχω δει πώς γίνεται μια έκτρωση... Δεν νομίζω ότι θα άντεχα να την έβγαζαν κομμάτι κομμάτι από τη μήτρα μου, δε θέλω να συντομεύσω τη ζωή της, που είναι ήδη τόσο μικρή, να την διώξω τη στιγμή που ο Θεός την έχει εναποθέσει στα χέρια μου, στη μήτρα μου, όπου είναι ασφαλής, μέσα στη ζεστασιά. Εκεί νιώθει μόνο αγάπη και δεν νιώθει πόνο. Γιατί να της έδινα έναν τόσο οδυνηρό θάνατο, όταν νιώθει τέλεια μαζί μου;»

Και συνέχισε: «Σήμερα είναι η πρώτη μέρα που ένιωσα να με κλωτσά, την αγαπώ ήδη περισσότερο από όσο μπορούσα ποτέ να εκφράσω, όχι ότι δεν την αγαπούσα πριν, την αγαπούσα τόσο πολύ από πριν. Απλά νιώθοντας το σπρώξιμο της, ότι το μωρό μου είναι εκεί μέσα, δεν αντέχω στη σκέψη ότι θα την διώξω».

Στις 19 Νοεμβρίου 2023, η Άβα γέννησε με επείγουσα καισαρική τομή την αγαπημένη της κόρη, τη Σόφι. Την κράτησε στην αγκαλιά της, την είχε κοντά της πρόσωπο με πρόσωπο. «Κατάφερα να μείνω ξύπνια για 30 λεπτά κρατώντας την», προτού η Άβα μπει σε γενική αναισθησία λόγω κάποιων επιπλοκών». Στη συνέχεια, η μητέρα της Άβα κράτησε τη μικρούλα στην αγκαλιά της μέχρι που εκείνη πέθανε, μέσα σε λιγότερο από μία ώρα.

Όπως είπε η Άβα, μόλις γεννήθηκε η Σοφία έδειχνε πως δεν ήξερε πώς να βολευτεί. Αλλά καθώς την έβαλαν στην αγκαλιά της, εκείνη φώλιασε εκεί, και έφερε το μικρό χέρι της στο στόμα της, την αγαπημένη της θέση όπως την έβλεπαν στον υπέρηχο.

«Η Σόφι δεν θα είναι εδώ για την υπόλοιπη ζωή μου. Αλλά εγώ έπρεπε να είμαι εδώ για τη δική της. Γνώρισε μόνο την αγάπη μου, την κράτησαν και τη φρόντισαν η

μαμά μου και οι πολύ ευγενικές νοσοκόμες και μετά έφυγε για να είναι με τον Θεό μας και τη γιαγιά μου. Οι καλύτερες baby sitter που θα μπορούσε να ζητήσει κανείς. Μου αρέσει να πιστεύω ότι η Σοφία μου ήταν απλά πολύ τέλεια για να μείνει σε αυτόν τον κόσμο».

Η κοινωνία προτείνει να τερματίζεται η ζωή ενός μωρού με δύσκολη διάγνωση, που περιορίζει τη ζωή, γιατί είναι τάχα η πιο φιλόδοξη επιλογή. Όμως η Ana επέλεξε έναν διαφορετικό δρόμο. Πρόσφερε προς το μωρό της τη Sophie αληθινή αξιοπρέπεια, αγάπη και συμπόνια.

Εάν η Ana ήταν Ορθόδοξη χριστιανή θα μπορούσε να κάνει και άλλο ένα ακόμη ποιο πολύτιμο δώρο στο παιδί της. Το δώρο της Ορθόδοξης βάπτισης, ή έστω του αεροβαπτίσματος, με το οποίο το κοριτσάκι της θα έμπαινε στο σώμα της Εκκλησίας μας και θα είχε ακόμη λαμπρότερη, μαρτυρική θέση, κοντά στο Θεό Πατέρα! Ωστόσο έκανε το καλύτερο δυνατό για το μωρό της χαρίζοντάς του τη ζωή και αποφεύγοντας το φόνο!

Τα μέσα ενημέρωσης θέλουν τις γυναίκες να θυσιάζουν τα πολύτιμα μωρά τους στο βωμό της άνεσης και των δικαιωμάτων. Τα άρθρα, οι πολιτικοί, οι διαφημίσεις και οι εκπομπές, υποδεικνύουν ότι για ένα μωρό με δύσκολη διάγνωση δεν αξίζει τον κόπο ή δεν έχει αξιοπρέπεια το να μεγαλώσει στη μήτρα. Στο εξωτερικό, ακόμη και όπου η έκτρωση είναι παράνομη, τα μωρά κινδυνεύουν να σκοτωθούν λόγω μιας «ανίατης διάγνωσης», ή γιατί ήλθαν σε «λάθος χρόνο» ή απλώς επειδή είναι ανεπιθύμητα. Ομάδες παράνομων αμβλώσεων εξασκούν το έργο τους και κάνουν σωματεμπορία γυναικών και εφήβων, περνώντας τες μέσα από τις κρατικές γραμμές για να βάλουν τέλος στη ζωή των παιδιών τους. Εν τω μεταξύ, θανατηφόρα χάπια αμβλώσεων ταχυδρομούνται στα κατώφλια των γυναικών και στα δωμάτια των πανεπιστημιακών κοιτώνων κάθε μέρα. Ωστόσο, στις 31 εβδομάδες, η Sophie γεννήθηκε μέσα στην αγάπη και την τιμή που της άξιζε και απολάμβανε ήδη από τη μήτρα!

Η Ana δεν είναι η μόνη από τις γυναίκες που κυοφορούν μωρά με απαιτητικά νοσήματα. Γνωρίζουμε μητέρες που κυοφόρησαν, περιέθαλψαν, ακόμη φροντίζουν ή και έθαψαν παιδιά με ανεγκεφαλία, σ. Down, προβλήματα νεφρών, καρδιοπάθειες, δισχιδή ράχη, συγγενή χρόνια νοσήματα κ.α. Αυτές αρνήθηκαν την έκτρωση και πήραν στα χέρια τους όχι μόνο τη δική τους ζωή αλλά και των παιδιών τους. Την υπερασπίζονται και την τιμούν όσο περιορισμένη και δύσκολη και να είναι. Είναι ηρωικές μητέρες που έβαλαν μπροστά την αγάπη και τη φροντίδα του παιδιού τους, όχι τα προσωπικά σκληρόκαρδα και φονικά τους «δικαιώματα».

Τέτοιες γυναίκες έχει ανάγκη η κοινωνία μας. Να μη λιποτακτούν στη δυσκολία, αλλά να την αναλαμβάνουν, να την εναποθέτουν στο Θεό και να πορεύονται γαλήνια μαζί της, χωρίς να προσβάλουν και να εκδικούνται τον αδύναμο για να τακτοποιήσουν τον εαυτό τους.

[Πηγή](#)